הלכה · משנה תורה · מפרשים · בן אריה · ספר נשים

בן אריה על משנה תורה, הלכות אישות

הרב זאב בן אריה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בן אריה על משנה תורה, הלכות אישות

הרב זאב בן אריה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בן-אריה-על-משנה-תורה-הלכות-אישות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה יז 4
פרק ג 4
הלכה כד 4
פרק ד 4
הלכה ז 4
פרק ט 4
הלכה יב 4
פרק יא 4
הלכה ג 4
פרק טז 5
הלכה יב 5
פרק כא 5
הלכה ט 5
פרק כב 5
הלכה ל 5
פרק כג 5
הלכה יג 5
הלכה יז 5

פרק ב

הלכה יז

בלחם משנה: או שום מקום נתגלה לו כו'. נ"ב ע' פירוש המשנה סוף פרק י' דיבמות וביאור הגר"א אבן העזר סי' קנ"ה ס"ק ס"ב:

פרק ג

הלכה כד

ונהגו העם להסדיר כו'. נ"ב בירושלמי סוטה פ' משוח מלחמה ה"ג איתא שהיין מגתו כו' ומקדשין בו הכלה. משמע דצריך כוס מדינא ולא מנהג בעלמא. וכ"כ הרוקח סי' שנ"א ע"ש. ואולי דהרמב"ם מפרש לברכת נשואין ודוחק וע"ע ברוקח שם סי' שנ"ב מ"ש בשם הירושלמי דכיצד מברכין. ובירושלמי לפנינו שם לא מצאתי:

פרק ד

הלכה ז

במל"מ בד"ה ולפי מה שכתבנו כו': למרן הב"י ס"ס ל"ו שהביא בשם מ"כ דאין האשה [עושה] שליח לקבל כצ"ל:

פרק ט

הלכה יב

בהגהת מיימונית אות ד'. אי מהימן או לא ולא מסיק. נ"ב ע"ש ובקרבן עדה ובש"ך חו"מ סוף סימן רכ"ב ס"ק ח' [ובביאור הגר"א ז"ל שם ס"ק ה' מ"ש על דברי הג"מ אלה]:

פרק יא

הלכה ג

במ"מ: דקי"ל כוותי' בדיני. נ"ב וע' ברא"ש [סי' כ"ד]:

פרק טז

הלכה יב

בהגהת מיימונית אות ח'. על דעת רבים יועיל בזה. נ"ב צ"ל לא יועיל ונ"ב ע' מהרי"ט ח"א סי' ד' [ד"ה ומצאתי כו'] [שהגיה ג"כ שצ"ל לא יועיל ע"ש וע' תו' גיטין ל"ה ב' ד"ה אבל ובית שמואל סי' צ"ו ס"ק ל"ז]:

פרק כא

הלכה ט

בהה"מ: ושכן גרסינן בירושלמי בפ' הכותב. נ"ב הלכה ה':

פרק כב

הלכה ל

בכ"מ: כתוב בספר התרומות שהבבא כו'. נ"ב שער ו' ח' ד':

פרק כג

הלכה יג

הג"מ אות ח' כתב בעל העיטור כו'. נ"ב אות פ' פסיקתא [1] :

הלכה יז

במגיד משנה: בהג"ה: לא נמצא כן בירושלמי כו'. נ"ב ובעיטור אות פ' פסיקתא העתיק שתי בבות אלה וכן עיקר הנוסחא בירושלמי ומיושב בזה מה שדקדק שם בקרבן עדה [לשון הירושלמי לפנינו כתובות פי"ב ה"א הדא אמרה פסק לזון כלתו כו' הוא רוצה שתבוא אצלו והיא אינה רוצה הדין עמה דתנינן והן נותנין לה מזונות עכ"ל והקשה בק"ע שם למה לא מייתי ראי' מרישא דתנן אלא מוליך מזונותיה למקום שהיא ע"ש (ובגמרא דילן הגירסא למקום שאמה) (ועוד שאין מדוקדק הראי' שהביא) אבל בבעל העיטור אות פ' פסיקתא העתיק לשון הירושלמי בזה הלשון הוא רוצה שתבוא אצלו והיא אינה רוצה הדין עמה. היא אומרת מעות והוא אומר פירות הדין עמה דתנינן והא' נותן לה דמי מזונות ובזה מתורץ קושי' הנ"ל וכן היתה גירסת הה"מ בירושלמי וכן הביא בב"י חו"מ סי' ס' בשם הריטב"א שכתב שגרסינן כן בירושלמי וע"ש בשו"ע סעיף ג'

[1] שם בהגהת מיימוני. אעפ"י שלא בא לעולם. כ"כ הרי"ף בתשובה סי' י"ד וכ"ה בתשובת הגאונים סי' נ"ב ע"ש ואין כן דעת הרמב"ם בפ"ו מה' זכי' ומתנה [הלכה י"ז] וע' ב"י סי' נ"א [ובשו"ע שם]:

ובביאור הגר"א ז"ל ס"ק ט"ו [וכן הביא כן בשם הירושלמי בלשון זה הר"ן ריש פ' הנושא את האשה]: